

- Сигурно ги е страх от партизаните.

Командир^{ът} бутва шофьора по рамото.

"Спри!"

Колата спира.

След малко спира и автомобилът на Борис.

- Це ги науча аз тия магарета! - заканва се гневно командир^{ът} и слиза от колата.

Х

Борис тършува в задната част на автомобила.

Ирина го поглежда с презрение.

- Тук има опасност от партизани.

- Искам да предложа на офицерите ~~ко~~ ~~и~~ ~~и~~.

Той намира бутилката която търси, слиза от колата с нея и пресреща разгневения командир.

- За родната армия!

При вида на бутилката гневът на командира бързо утиква.

- Бие напълняхте кубето: отите на родната армия с пясък!... О, това е истински "Метакса"!... Е, щом е от българи, може... Покорно благодаря.

Той прави знак на адютанта да приеме бутилката. След това се навежда напред и поглежда нахално в колата.

- Да се порастатичем малко, а? -

Борис поглежда Ирина.

- Мила, искам ли да починаем с господата?

- Не искам!... - изсвсхва му гневно тя. - Карай напред!

Борис се изправя с усмивка на ~~официерите~~ *малките*.

- Уморена е!... - казва той на офицерите.

След това се обръща с тях и седи в колата.

Автомобилът поема отново по прашното шосе.

Х

Х

Х